

Alkotmánybíróság

az első fokon eljáró bíróság útján

B u d a p e s t

Donáti u. 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	14/1831-0/2018
Érkezett:	2018 DEC 13.
Példány:	3
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	4

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁK 6.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládába/Gyermekjuttatás/E-mailen/Faxon/Elérhetőség: Kézbesítővel	
Érkezett:	2018 -11- 27
PÉLDÁNY:	3 IV
MELLÉKLET:	2x5 KOZTUK: man
FŐLAJSTROMSZÁM:	191630890/11
UTÓIRATON:	

A

ügyvédi meghatalmazás: I/1. számú melléklet),
figyelemmel Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikke (2)
bekezdésének d) pontjára, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a
továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszti elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikke (3) bekezdésének b) pontja, valamint az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.V.35.067/2018/7. számú ítélete és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.890/2017/5. számú ítélete alaptörvény-ellenes és azokat az Alaptörvény 24. cikke (3) bekezdésének b) pontja, valamint az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mert sértik a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és ellentétesek a jogbiztonság elvével [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés].

Az indítvány indokolásaként az alábbiakat adjuk elő.

I. Pertörténet, tényállás

I.1. Hatósági határozat

1. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó és Vám Főigazgatósága (a továbbiakban: NAV) jogelődje 2412117640. iktatószámú, 2015. decemberi határozatával (I/2. számú melléklet) helybenhagyta azt az elsőfokú adóhatósági határozatot, mely áfa adónemben jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözetet állapított meg Indítványozó terhére a 2010. január, és április-június időszakokban. A határozat szerint a vizsgált időszakban (i) Indítványozó a közösségi értékesítés kapcsán nem igazolta a Szlovákiába történő áru kiszállítást, illetve (ii) a belföldi termékértékesítések fiktív gazdasági események voltak, és Indítványozó nem tanúsított kellő körültekintést.

19K
1126 Bír.

I.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete

2. Az Indítványozó keresete nyomán eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította Indítványozó keresetét.
3. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.890/2017/5. számú ítélete (I/3. számú melléklet) lényegében az alábbi megállapításokra jutott:
 - a) H. T. tanúmeghallgatásáról az értesítés valóban nem lett megküldve az Indítványozó, mint felperes meghatalmazottjának, de ez az eljárási hiba orvosolható lett volna a tanú meghallgatásával. Indítványozó azonban nem terjesztett elő ilyen bizonyítási indítványt, és azt sem fejtette ki, hogy a hiba mennyiben hat ki az ügy érdemére.
 - b) A közösségi termékértékesítés kapcsán az Indítványozó nem bizonyította, hogy az áru a közösség területére került kiszállításra (CMR fuvarokmányok felhasználása eltérő napokon történt; az egyik fuvarozó nem ismerte el a kiszállítások megtörténtét; a másik fuvarozó igen, de nem tudta számlákkal alátámasztani állítását; a szlovák adóhatóság egyértelműen azt írta, hogy az áru sosem járt a Szlovák Köztársaság területén, a társaság nem végzett kereskedelmi tevékenységet és a vevő, a [REDACTED] fiktív ügyleteket végzett).
 - c) Iratellenesek Indítványozónak kellő körültekintéssel kapcsolatos kifogásai, ugyanis az alperes NAV több helyen is rögzítette határozatában, hogy milyen objektív körülményekre alapította a körültekintés hiányát (CMR anomáliák, Indítványozó csak azt ellenőrizte, hogy valós alanyról van szó, egyik fuvarozó nem ismerte el a fuvarozás tényét, illetve a szlovák adóhatóság válasza).
 - d) Indítványozó [REDACTED] kapcsolatos állítólagos kifogására rögzítette, hogy a NAV megfelelt az Art. 100. § (4) bekezdésében foglaltaknak.¹
 - e) Indítványozó EUB ítéletekre való hivatkozásai kapcsán kiemelte a bíróság, hogy az EUB a kellő körültekintés kapcsán fogalmazta meg az objektív körülményeket. A gazdasági események fiktivitását az említett objektív körülmények alátámaszthatják, így az Indítványozó hivatkozása arra, hogy a számlakibocsájtóknál feltárt körülmények a fiktivitást nem alapozhatják meg, irrelevánsak.
 - f) A beszerzések kapcsán megállapította a bíróság, hogy beszerzést az Indítványozónak kell bizonyítania iratokkal. Amelyik beszerzés nincs bizonyítva, az nem vehető figyelembe.
 - g) Indítványozó beszállítói valós gazdasági tevékenységet nem végeztek, szinte valamennyi cég fantomizálódott, a társaságok képviselői elérhetetlenek voltak.

¹ E helyütt is jelezzük, hogy Indítványozó nem terjesztett elő ilyen kifogást peres eljárás során, az ítélet iratellenesen állítja ennek ellenkezőjét, ahogyan azt később bemutatjuk.

- h) Irreleváns, hogy az Indítványozó szerint a határozat ellentmondásos abban, hogy az Indítványozó hozta létre, vagy felperes érdekében hozta más létre a számlázási láncolatot, mivel a NAV határozata azt állapította meg, hogy az Indítványozó tudhatott volna kellő körültekintés tanúsítása mellett az adókiírátszásról.
- i) A NAV eljárása megfelelt a C-446/15. Signum Alfa ügyben előírt követelménynek, a NAV vizsgálta a kellő körültekintést, a valós adóalanyiságról való meggyőződés nyilvánvalóan nem elegendő, és az Indítványozó a termékbeszerzés kapcsán a számlákon kívül lényegében semmilyen iratot ne szolgáltatott.

I.3. Az Indítványozó felülvizsgálati kérelme

- 4. Az Indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be (I/4. melléklet), mivel álláspontja szerint az ítélet a támadott ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe, a Pp. 213. § (1) bekezdésébe, a Pp. 221. § (1) bekezdésébe, a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközött, továbbá az Áfa tv. 89. §-át, és a 2006/112 irányelvet, különösen annak 167. cikkét is sértette.
- 5. Az Indítványozó szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete több helyen iratellenes, az Indítványozó által elő nem terjesztett kifogásokra reagált és súlyosan megsérti az indokolási kötelezettséget, valamint nem foglalkozik az Indítványozó által kifejtett egyes kifogásokkal. Figyelmen kívül hagyta a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott EUB döntést, melynek bevárására egyébként felfüggesztette az eljárást.
- 6. Az Indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság több jogszabálysértést valósított meg. Felülvizsgálati kérelmében egyebek között az alábbiakat adta elő:
 - a) Az ítélet több iratellenes megállapítást tartalmaz, amelyek kihatottak az ügy érdemére.
 - b) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság téves bizonyítási mérceét alkalmazott.
 - c) Az Indítványozó szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság súlyosan sértette a Pp. 221. § (1) bekezdésben meghatározott indokolási követelményt. Az ítéletből több kérdésben nem derül ki, hogy mi a bíróság által megállapított tényállás és mi az elfogadott bizonyíték, illetve miért nem helytálló az Indítványozó által előadott okfejtés. Így az elsőfokú bíróság
 - (i) nem foglalkozik a bizonyítási mérce kérdésével,
 - (ii) nem ad magyarázatot arra, hogy ha a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott EUB végzés szerint a fiktitivás nem lehet az áfalevonás megtagadásának alapja, akkor miért a fiktitivást vizsgálja,
 - (iii) nem indokolja meg, hogy a kellő körültekintés hiányát mire alapozza, és miért nem fogadhatóak el e körben az Indítványozó által előadottak.

- d) A jogszerűtlenül felvett tanúvallomást kirekesztésének elmulasztását nem orvosolta, noha elismerte, hogy a tanúvallomás beszerzése jogsértő volt.
- e) Az Indítványozó kifogásolta a tényállás téves megállapítását.

I.4. A Kúria ítélete

- 7. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.067/2018/7. számú ítéletével a hatályában fenntartotta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.890/2017/5. számú ítéletét.
- 8. A Kúria indítvánnyal támadott ítélete (I/5. számú melléklet) lényegében az alábbi megállapításokra jutott:
 - a) A NAV és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság érdemi döntésének jogalapjaként az Áfa tv. 120. § a) pontját, 127. § (1) bekezdés a) pontját és a Számtv. rendelkezéseit jelölte meg. Az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott e törvényhelyek megsértésére, ezért felülvizsgálati kérelmének azon része, amely e törvényhelyek megjelölése nélkül tartja jogszabálysértőnek a levonási jog megtagadását, nem felel meg a követelményeknek, így érdemben nem bírálható el.
 - b) Az Indítványozó a peres eljárás során nem nevezett meg, nem terjesztett elő bizonyítékot, illetve bizonyítási indítványt a NAV határozatában megjelölt adatok, tények, körülmények, bizonyítékok megcáfolására.
 - c) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a kereset által vitatott körben minden egyes adatot, tény, körülményt, bizonyítékot egyenként, egymással egybevetve helytállóan értékelt, teljes körűen eleget tett indokolási kötelezettségének. A tényállás nem iratellenes, hiánytalanul tartalmazza a jogvita eldöntése szempontjából releváns tényeket, megalapozott, jogszerű.
 - d) A tanúmeghallgatással kapcsolatos értesítés hibája tekintetében az Indítványozó nem fejtette ki, hogy miért minősülne érdemi döntésre kihatónak, a tanú perbeli meghallgatására bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért semmivel sem támasztotta alá álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróságnak a tanúvallomást a bizonyítékok köréből ki kellett volna rekesztenie.
 - e) A közösségi értékesítés kapcsán a NAV és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság helytállóan vizsgálta a dokumentumokba foglalt adatok megfelelőségét, a fellelhető hibák Indítványozó általi felismerhetőségét.
 - f) Az Indítványozó előadásával ellentétben az adóhatósági határozatok egyértelműen rögzítik, hogy a számlakibocsátók nem rendelkeztek az Indítványozó részére továbbszámolt gabonával. Az Indítványozó az adóhatósági bizonyítékokkal szemben a perben bizonyítást nem ajánlott fel. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében részletesen indokolta ítéletében, hogy az Indítványozó által előadott, önmagukban álló állításokat miért nem fogadta el.

- g) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azt is megvizsgálta, hogy a NAV határozata összhangban áll-e az EUB döntéseivel.

II. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései

9. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezése:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III. Az indítvány befogadhatósága egyes feltételeinek teljesülése

10. A jelen indítvány maradéktalanul teljesíti az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának mind formai, mind tartalmi feltételeit.

III.1. A benyújtásra a törvényi határidőn belül került sor

11. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve.
12. Az Indítványozó jogi képviselője a Kúria ítéletét 2018. október 01. napján vette át, az alkotmányjogi panasz postára adására pedig az attól számított hatvan napon belül került sor.

III.2. Teljesülnek a további formai követelmények

13. Az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. §-ának (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek is, mivel
- a) megjelöli (i) az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést², (ii) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit³, (iii) a támadott bírói döntéseket,⁴
 - b) tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést (az indítvány IV. pontja),
 - c) rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére.

² Az Abtv. 27. §-át.

³ Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikkének (1) bekezdését.

⁴ A Kúria a Kúria Kfv.V.35.067/2018/7. számú ítéletét és Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.890/2017/5. számú ítéletét.

III.3. Az Indítványozó jogosult alkotmányjogi panasz benyújtására

14. Az egyedi ügyben érintett Indítványozó jogosult alkotmányjogi panasszal a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulni az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, mert az ügy érdekében hozott döntés az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette (Abtv. 27. §).

III.4. Az Indítványozó érintettsége fennáll

15. Az Indítványozó az Abtv. 51. §-ának (1) bekezdése szerint jogosultnak és az egyedi ügyben közvetlenül érintettnek tekintendő. Az Indítványozó közvetlen érintettségét megalapozza, hogy felperesként szerepelt a bírói döntések meghozatalához vezető polgári peres eljárásban.

III.5. Az Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette

16. A bírósági eljárás véglegesen, érdemben és a perjogi szabályok szerint lezárult. Az Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, további jogorvoslati lehetőség már nem áll rendelkezésére [Abtv. 27. § b) pont].

III.6. Az indítvány alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel

17. A jogállamisághoz tartozó jogbiztonság elvével és a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos, azok lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, így az indítvány felveti annak lehetőségét, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség történt, illetve hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéstről van szó (Abtv. 29. §).

III.7. Res iudicata nem áll fenn

18. A jelen ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjáról a Tisztelt Alkotmánybíróság még nem döntött [Abtv. 31. § (2) bekezdés].

IV. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

19. Az Indítványozó szerint a támadott ítéletek
- a) ellentétesek a jogállamisághoz tartozó jogbiztonság elvével [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés],
 - b) sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], mely olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [2/2017. (II. 10.) AB határozat 49. pont és az ott hivatkozott joggyakorlat].

IV.1. A jogbiztonság elvének sérelme

20. Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdéséből, a jogbiztonság elvéből fakadóan az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárás során valamely uniós norma értelmezése tárgyában hozott döntései vonatkozásában figyelembe veendő, hogy az Európai Unió Bírósága nem pusztán véleményt nyilvánít, hanem indokolással ellátott ítélettel vagy végzéssel határoz. Értelmezése köti azt a nemzeti bíróságot az előtte folyó jogvita eldöntésekor, amely a döntés címzettje, ugyanakkor mivel az előzetes döntéshozatali eljárás célja az uniós jog egységes értelmezésének a biztosítása, a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.
21. Az Indítványozó álláspontja szerint a támadott döntéseket meghozó Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megsértette a jogbiztonság Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése szerinti elvét, amikor nem az Európai Unió Bíróság által a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott döntésével összhangban jártak el.
22. A C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott döntés értelmében a fiktitivás nem lehet az áfalevonás megtagadásának alapja, a támadott ítéletek ezzel szemben a fiktitivást vizsgálják. Az EUB döntés szerint

„A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az a nemzeti gyakorlat, miszerint az adóhatóság azon okból tagadja meg valamely adóalanytól a számára nyújtott szolgáltatások után fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó levonásához való jogot, hogy nem tekinthetők hitelesnek az e szolgáltatásokra vonatkozó számlák, mivel e számlák kibocsátója nem lehetett az említett szolgáltatások tényleges nyújtója, kivéve ha anélkül, hogy az adóalanytól olyan ellenőrzéseket követelnének meg, amelyeket nem köteles elvégezni, az objektív tényezőkre figyelemmel megállapításra kerül, hogy ezen adóalany tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az említett szolgáltatások héacsalás részét képezik, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.”

„Mindazonáltal az adóhatóság általános jelleggel nem követelheti meg a héalevonási jogát gyakorolni kívánó adóalanytól egyfelől, hogy az arról való meggyőződés érdekében, hogy a korábban teljesítő gazdasági szereplők szintjén nem történt-e szabálytalanság vagy csalás, ellenőrizze, hogy az e jog gyakorlásának alapjául szolgáló szolgáltatásokra vonatkozó számla kibocsátója rendelkezik-e az e szolgáltatások nyújtásához szükséges erőforrásokkal, és hogy eleget tett-e héabevallási és -fizetési kötelezettségének, vagy másfelől, hogy az említett számlán kívül rendelkezik-e olyan más iratokkal, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy e körülmények fennállnak (lásd ebben az értelemben: 2012. június 21-i, Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 60. és 61. pont; 2012. szeptember 6-i Tóth-ítélet, C-324/11, EU:C:2012:549, 45. pont; 2015. október 22-i PPUH Stehcamp ítélet, C-277/14, EU:C:2015:719, 52. pont).”⁵

23. Indítványozó álláspontja szerint a NAV és a támadott ítéleteket meghozó bíróságok nem e fenti rendelkezésnek megfelelően jártak el. Az elsőfokú bíróság jogszerűnek tartotta az NAV határozatot, mely szerint a fiktitivás önmagában elegendő az

⁵ Lásd az Európai Bíróság végzésének 44. pontját.

adólevonási jog megtagadására, és ugyanazt állapítja meg a Kúria ítélete is, melynek 29. pontja szerint az elsőfokú ítélet a C-446/15. számú végzéssel összhangban van. A NAV határozat és a támadott ítéletek ugyanakkor nem összhangban, hanem ellentmondásban vannak Indítványozó álláspontja szerint az EUB C-446/15. számú végzéssel.

24. Indítványozó véleménye szerint valójában objektív tényezők alapján kellett volna az adóhatóságnak bizonyítania, hogy az Indítványozó tudott vagy tudnia kellett volna az adókijátszásról, erre azonban nem került sor sem a közigazgatási, sem a bírósági eljárásban.
25. Összességben megállapítható Indítványozó véleménye szerint, hogy a támadott ítéletek ténylegesen mellőzték a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott döntés figyelembe vételét, a jogbiztonság elvének sérelmét okozva

IV.2. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

26. A Tisztelt Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában - kifejezetten az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontján és az Abtv. 27. §-án alapuló hatáskörével összefüggésben - megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők [3119/2016. (VI. 21.) AB végzés 23. pont].
27. A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését foglalja egybe, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csak megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes [pl. 3119/2016. (VI. 21.) AB végzés 25. pont].
28. A Tisztelt Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint
- a) a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is,
 - b) az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik,
 - c) az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti,

- d) az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon [3312/2018. (X. 16.) AB határozat 24-25. pont és az ott hivatkozott joggyakorlat].

29. Az Indítványozó álláspontja szerint a jelen ügyben megállapítható, hogy a támadott felülvizsgálati döntéseket meghozó Kúria és Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó indokolt bírói döntéshez való Alaptörvényben biztosított jogot, mivel

- a) a jogsértő módon felvett és a bizonyítékok köréből ki nem rekesztett tanúvallomás jogsértő jellegének orvoslását és ennek elmaradásának következményeit az Indítványozóra hárították át,
- b) téves bizonyítási mércezt alkalmaztak,
- c) megsértették az indokolási kötelezettséget,
- d) ítéleteik iratellenes megállapításokat tartalmaznak,

IV.2.1. Jogsértő módon felvett tanúvallomás

30. A támadott ítéleteket meghozó bíróságok előtt az Indítványozó kifogásolta, hogy H. T. tanúmeghallgatásáról a NAV az Indítványozó meghatalmazottját egyáltalán nem, míg az Indítványozót úgy értesítette, hogy az nem felelt meg a Ket. 49. § (1) bekezdésében foglaltaknak, hiszen az Indítványozó a tanúmeghallgatás napján vette kézhez az értesítést. A tanúvallomás beszerzése tehát jogsértő volt. Ezt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is elismeri. Ennek ellenére a tanúvallomást a NAV felhasználta a határozatában bizonyítékként és ezt sem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, sem a Kúria nemhogy nem orvosolta, hanem a jogsértő bizonyíték beszerzésből eredő eljárási jogsértés orvoslását az Indítványozó feladatának határozta meg.

31. Hangsúlyozzuk, hogy a Tisztelt. Alkotmánybíróság⁶ és az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlata⁷ szerint is büntetőjogi eljárás az adóeljárás, mely során az adóhatóságon van a bizonyítási teher. Ebből eredően, ha egy, a jogsértést megállapító hatósági határozat megállapításainak alátámasztására felhasznált bizonyítékról kiderül, hogy nem jogszerűen került beszerzésre, akkor annak az a következménye kell legyen, hogy a bizonyíték mellőzésre került. Nem a marasztalt fél (az Indítványozó) feladata az, hogy az ellene felhasznált bizonyítékot jogszerű tegye.

IV.2.2. Téves bizonyítási mérce

32. Az Art. 97. § (6) bekezdése szerint a nem bizonyított tény az adózó terhére nem értékelhető. Ezzel összhangban mondja ki a bírói gyakorlat,⁸ hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény - a becslési eljárás kivételével - az adózó terhére nem értékelhető. Ugyanerre a megállapításra jutott az Emberi Jogok Európai Bírósága is az

⁶ Lásd IV/1629/2013. alkotmányjogi panasz ügyében hozott döntés.

⁷ Lásd pl. a CASE OF JANOSEVIC v. SWEDEN - 23 July 2002 ítélet 97. pontját

⁸ Lásd pl. KGD 2011.14.

adóügyekben.⁹ Ezt a kérdéskört a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt kifogásolta Indítványozó,¹⁰ azonban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem foglalkozott e kérdéskörrel, sőt meg sem említette azt ítéletében, megsértve a Pp. 213. § (1) bekezdését.¹¹ Ugyanígy a Kúria sem foglalkozott e kérdéskörrel még csak említés szintjén sem.

IV.2.3. Indokolási kötelezettség megsértése

33. Az Indítványozó álláspontja szerint a jelen ügyben megállapítható, hogy a támadott felülvizsgálati döntéseket meghozó Kúria és Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletei megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó indokolt bírói döntéshez való Alaptörvényben biztosított jogot, mivel az ügy lényegi részeire vonatkozó indokairól nem adtak számot.
34. Az Indítványozó már keresetlevelében kifogásolta, hogy a NAV elsőfokú határozatának megállapítása szerint az L. vállalkozás rendelkezett gabonával, ugyanakkor a másodfokú határozat szerint mégsem, miközben a másodfokú határozat nem ad érdemi indokolást e következtetése alátámasztására - miközben a NAV által a perben becsatolt jegyzőkönyv is arra jut, hogy az L. vállalkozásnak a vizsgált időszakban néhány termelőcég és egyéni vállalkozó is szállított gabonát és kukoricát, vagyis az L. vállalkozásnak volt értékesíthető terméke. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság támadott ítélete ennek ellenére szintén arra jutott, hogy az L. vállalkozás nem rendelkezett gabonával, azonban elmulasztotta kifejteni, hogy milyen bizonyítékra alapozza az álláspontját. A Kúria ugyancsak nem adott számot arról, e vonatkozásban miért látja elfogadhatónak a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét.
35. A Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jelen indítvánnyal támadott ítéleteikben semmilyen formában sem adtak számot Indítványozónak azon (a felülvizsgálati kérelem 10. pontjában is előadott) érvéről, amely az alkalmazott bizonyítási mérce téves voltára mutatott rá. Ezzel összefüggésben visszautalunk a fenti IV.2.2. pontban foglaltakra.
36. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság támadott ítéletében több iratellenes megállapítást tett, amelyeket az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében kifogásolt. A Kúria az iratellenességet nem orvosolta, ennek indokáról azonban adott számot. Ezzel összefüggésben utalunk a következő IV.2.4. pontban foglaltakra.
37. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének részét képező indokolt bírói döntéshez való jogot a jogvita jellege, valamint az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal (a régi Pp. 275. §-ával) együtt olvasva az Indítványozó álláspontja szerint a fentiekből megállapítható, hogy a Kúria indítvánnyal támadott döntésében a régi Pp. által meghatározott eljárási szempontból nem adott kielégítő indokolást arra nézve, miért tartotta megalapozottnak a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.890/2017/5. számú ítéletét.

⁹ Lásd pl. a CASE OF JANOSEVIC v. SWEDEN - 23 July 2002 ítélet 97. pontját.

¹⁰ Lásd felperes keresetét, és 2016. júniusi előkészítő iratát.

¹¹ Lásd pl. KGD2004. 79. A közigazgatási perben valamennyi felperes által hivatkozott jogszabálysértést vizsgálnia kell a bíróságnak.

IV.2.4. Iratellenes megállapítások

38. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság támadott ítélete több olyan iratellenes megállapítást tartalmaz, amelyek kihatnak az ügy érdemére. Az iratellenes megállapításokat az alábbi táblázat tartalmazza a teljesség igénye nélkül:

Az ítéletben foglalt megállapítás	Iratellenesség oka
Felperes utalt az [REDACTED]-nél folytatott vizsgálatra. ¹²	Felperes sem keresetében, sem előkészítő irataiban nem tett ilyen utalást.
Felperes nem fejtette ki, hogy ez [a tanúmeghallgatásról való értesítés hiánya – felperes kiegészítése] mennyiben hat ki az ügy érdemére. ¹³	Felperes valójában kifejtette 2016. júniusi előkészítő iratának II.2.2. fejezetében, hogy mennyiben hat ki a jogsértés az ügy érdemére.
Alperes nem azt állapította meg, hogy felperes tudott az adókijátszásról, hanem, hogy arról kellő körülmények tanúsítása mellett tudhatott volna. ¹⁴	Valójában az alperesi határozat ezzel éppen ellentétes megállapításokat tartalmaz, pl.: „Az elsőfokú adóhatóság az Agrova Kft. tevékenységével kapcsolatban megállapította, hogy annak célja – a [REDACTED] keresztül – kizárólag a [REDACTED] gazdasági előnyben részesítésére irányult.”¹⁵ „A [REDACTED] tevékenységének célja arra irányult, hogy egy újabb közbeiktatott láncszem legyen abban a láncolatban, amelyet a Beiselen Kft. felépített.”¹⁶ Álláspontunk szerint az az állítás, hogy a felperes felépített egy láncolatot, nem azt jelenti, hogy tudhatott az adókijátszásról.
A [REDACTED] nem rendelkezett gabonával. ¹⁷	Valójában az alperes által becsatolt NAV Baranya Megyei Adóigazgatóság által lefolytatott ellenőrzés jegyzőkönyvének 6. és 46. oldalai szerint: „A [REDACTED]-nek a vizsgált időszakban néhány termelőcég és

¹² Lásd az elsőfokú ítélet 4. oldalát.

¹³ Lásd az elsőfokú ítélet 4. oldal első bekezdését.

¹⁴ Lásd az elsőfokú ítélet 5. oldalát.

¹⁵ Lásd az alperesi határozat 29. oldalát.

¹⁶ Lásd az alperesi határozat 33. oldalát.

¹⁷ Lásd az elsőfokú ítélet 5. oldal ötödik bekezdését.

	<i>egyéni vállalkozó is szállított gabonát és kukoricát.” (Az alperes nyilatkozata szerint a jegyzőkönyv egyébként jogerőre emelkedett,¹⁸ és ezért semmilyen formában nem vitatható)¹⁹</i>
--	---

39. Az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében ezen kifogásokat ismertette. Támadott ítéletében a Kúria nem adott számot arról, hogy ezeket a kifogásokat miért mellőzte, sőt úgy hozott ítéletet, hogy abba egyetlen konkrét iratot sem jelöl meg, konkrét iratra nem hivatkozik, pusztán általánosságban sablonindokolásokat alkalmaz.

40. Figyelemmel a fentiekre az Indítványozó álláspontja szerint a Kúria Kfv.V.35.065/2018/7. számú ítélete és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.890/2017/5. számú ítélete alaptörvény-ellenessége megállapításának és az ítéletek megsemmisítésének van helye.

V. Egyebek

41. Nyilatkozom arról, hogy az ügyben az Indítványozó perújítást nem kezdeményezett.

42. Az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozatot mellékelem (I/6. számú melléklet).

Budapest, 2018. november 26.

Tisztelettel:

képviselőként

Mellékletek:

- I/1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás
- I/2. számú melléklet: 2412117640. iktatószámú határozat
- I/3. számú melléklet: az FKMB 19.K.30.890/2017/5. számú ítélete
- I/4. számú melléklet: Indítványozó Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelme
- I/5. számú melléklet: a Kúria Kfv.V.35.067/2018/7. számú ítélete

¹⁸ Lásd alperes határozatának 80. oldal 3. pontját.

¹⁹ Alperes az elsőfokú bíróság előtti perben csatolta ezt a jegyzőkönyvet.